

Брюксел, 12.9.2018 г.
COM(2018) 635 final

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И
СЪВЕТА**

**Увеличаване на законните пътища за миграция към Европа: задължителна част
от една балансирана и всеобхватна миграционна политика**

*Принос на Европейската комисия за лидерската среща в
Залцбург на 19-20 септември 2018 г.*

„Искам да насърча нова европейска политика за законната миграция. Такава политика ще ни помогне да се справим с недостига на специфични умения и да привлечем висококвалифицирани кадри, за да преодолеем по-ефективно демографските предизвикателства, пред които е изправен Европейският съюз. Искам Европа да бъде привлекателна дестинация за миграция поне колкото предпочитаните Австралия, Канада и САЩ. Като първа стъпка възнамерявам да преразгледам законодателството относно Синята карта и незадоволителното му прилагане.

Освен това смятам, че е необходимо да предприемем по-твърди действия срещу незаконната миграция, по-конкретно като си сътрудничим по-добре с третите държави, включително по въпросите на обратното приемане.“

Политически насоки за следващата Европейска комисия, Жан-Клод Юнкер, кандидат за длъжността „Председател на Европейската комисия“, 22 октомври 2014 г.

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Миграцията и мобилността в световен мащаб вече са и ще продължат да бъдат присъщи характеристики на 21-ви век. В този контекст ЕС се ангажира да продължи да предприема всички необходими мерки за постигане на справедлива и балансирана политика на ЕС в областта на миграцията, основана на общи ценности и управляваща ефективно както незаконните, така и законните миграционни потоци по всеобхватен начин. В заключенията си от юни 2018 г. Европейският съвет отново потвърди, че предварително условие за постигането на функционираща политика на ЕС в областта на миграцията е осигуряването на всеобхватен подход, при който действията както във вътрешен, така и във външен аспект вървят ръка за ръка, за да се гарантират ефективен контрол на външните граници на ЕС, стабилна политика за връщане и добре управлявана политика за законна миграция и убежище.

Общите усилия за борба с незаконните миграционни потоци доведоха до добър напредък. Същата политическа решимост е необходима и по отношение на разработването на законни пътища към Европа, което изисква увеличаване на полаганите усилия. Контролираната законна миграция, независимо дали се осъществява по хуманитарни причини или въз основа на нуждите на пазара на труда, е и следва да продължи да бъде незаменима част от една балансирана и всеобхватна политика в областта на миграцията, както е посочено и в Европейската програма за миграцията¹. Това предполага да бъде създадена по-ефективна политика за законна миграция, която е в състояние да взема под внимание нуждите на европейската икономика. То предполага също така да бъде засилено сътрудничеството с трети държави, включително чрез продължаващата нужда от предлагане на безопасни и контролирани пътища за миграция чрез презаселване. Не на последно място, за да функционират законните пътища за миграция означава да се осигурят ефективни политики за интегриране на гражданите на трети държави, които пребивават законно в ЕС.

В условията на постоянно подобряваща се икономика на ЕС един от императивите на политиката трябва да бъде пълното активиране, обучение и повишаване на квалификацията на работната сила в ЕС. За да може обаче ЕС да остане

¹ Съобщение на Комисията „Европейска програма за миграцията“ от 13.5.2015 г. (COM(2015) 240 final).

конкурентоспособен в световната икономика, той трябва също да привлича квалифицирани и таланти хора от целия свят, като същевременно зачита в пълна степен националните компетентности на държавите членки да решават колко трудови мигранти от трети държави да приемат на своята територия.

Поради това трябва да засилим работата си по законните пътища за миграция. Трябва да предприемем важни действия, като предложената от Комисията реформа на синята карта на ЕС, която ще подобри способността на ЕС да привлича и задържа висококвалифицирани граждани на трети държави, превръщайки тази целенасочена миграция в благоприятна възможност и полза за икономиката и обществото. Трябва да превърнем законните пътища за миграция в привлекателен елемент от партньорския си подход към третите държави. Не можем да пренебрегнем тази незаменима част от всеобхватния подход.

2. ЗАКОННИТЕ ПЪТИЩА ЗА МИГРАЦИЯ: КЛЮЧОВИ ЕЛЕМЕНТИ ЗА ПОДОБРЕ УПРАВЛЯВАНА МИГРАЦИЯ

От 2003 г. насам ЕС разработи широк набор от инструменти за създаване на обща рамка за управление на законната миграция, като държавите членки запазват компетентността да определят броя на трудовите мигранти, които да бъдат приети от трети държави. Тази рамка осигурява редица възможности за гражданите на трети държави, които искат да се възползват от законната миграция в Европа, а именно като работници, включително висококвалифицираните такива, студенти или научни работници, както и чрез събиране на семейства. През последните две години в рамките на проверка за пригодност беше направена цялостна оценка на законодателството на Съюза в областта на законната миграция. Комисията ще публикува резултатите от тази оценка на по-късен етап. Като се има това предвид, в настоящото съобщение не се разглеждат всички законни пътища за миграция, а вниманието е съсредоточено върху хуманитарните възможности за презаселване и върху възможностите за трудова миграция.

2.1 Трудовата миграция и синята карта

Добре управляваната трудова миграция не само ще допринесе за намаляване на стимулите за използване на незаконни маршрути за миграция, но и същевременно ще позволи на ЕС да привлича подходящата комбинация от таланти и умения и да задоволява с приеманите лица нуждите на пазара на труда, чрез което ще допринесе за цялостния просперитет на ЕС.

Политиката в областта на трудовата миграция и стратегиите за интеграция в Европа трябва да бъдат замислени и разработени в пълен синхрон със съществуващите условия на пазара на труда, както и със социалните политики и социалните институции. Тъй като трудовият свят продължава да се променя, от съществено значение е да се създадат политики, които реагират на нуждите на пазара на труда и позволяват да се прилага общ подход между правителствените служби в ЕС.

С предложението на Комисията за създаване на Европейски орган по труда² ЕС може да се подобри допълнително сътрудничеството и координацията между националните органи, отговарящи за пазара на труда, за да се улесни управлението на по-интегрирания европейски пазар на труда. Органът ще обхваща, на първо място, редица съществуващи инструменти и структури, свързани с трансграничната мобилност, като EURES (европейския портал за професионална мобилност), европейската координация на

² COM(2018) 131 final.

системите за социална сигурност и европейската здравноосигурителна карта. В обхвата на дейностите му ще са включени гражданите на трети държави, които пребивават законно в Съюза, като например притежателите на синя карта на ЕС, лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, или дългосрочно пребиваващите лица и техните семейства. Органът ще използва също наличните експертни знания в областта на тенденциите в заетостта и прогнозирането на уменията, за да прави анализи на пазара на труда. Така ще може да се получи информация за секторите и професиите, в които има недостиг на пазара на труда в цяла Европа.

Днес аргументите за увеличаване на законните пътища за миграция в Европа са още по-актуални и по-спешни поради скорошните и бъдещите тенденции.

През последните години, благодарение на положените усилия на всички равнища, Европа се радва на силен растеж и на голямо създаване на работни места. Безработицата в ЕС е на най-ниското си равнище през последното десетилетие, а броят на заетите хора достигна рекордно равнище. Въпреки че това все още не се усеща еднакво навсякъде в Европа, в няколко държави членки се наблюдава нарастващ брой незаети работни места, което е доказателство за структурен недостиг на умения в някои икономически сектори, като например информационните и комуникационните технологии и здравеопазването, както и в конкретни професии³. Делът на работодателите, които съобщават за трудности при запълването на работни места, се увеличава, достигайки средно над 40 %, и дори надхвърля 50 % в Германия, Полша, Словакия и Унгария⁴. Сред професиите, при които най-често има недостиг, са квалифицираните търговци, инженерите, техниците и специалистите в областта на информационните технологии, но също така и професиите, изискващи по-малко професионални умения, като например търговските представители и шофьорите⁵.

Въздействието на тези тенденции ще се увеличава в бъдеще, тъй като в ЕС се наблюдава постепенно свиване на населението в трудоспособна възраст (15—64 години). Очаква се това да се засили: поради застаряването на населението, като се вземат предвид и неотдавнашните тенденции в миграцията, се очаква населението в трудоспособна възраст да намалее с около 22 милиона души (намаление със 7 %) през следващите две десетилетия. Дори и да съществува вероятност по-голямото участие на жените и по-възрастните работници на пазара на труда да компенсират частично тази тенденция, от гледна точка на общата работна сила прогнозите⁶ са сходни: изчислено е, че в близко бъдеще (през периода 2015—2035 г.) работната сила в ЕС ще намалее с 18,3 милиона души (намаление със 7,4 %)⁷.

³ През първото тримесечие на 2018 г. в ЕС като цяло имаше поне 3,8 милиона свободни работни места, докато процентът на свободните работни места (съотношението между свободните длъжности и общия брой на длъжностите) постоянно се увеличава от 2012 г. насам, като достигна 2,2 % през първото тримесечие на 2018 г. (и беше близо до 3 % или над 3 % в държави членки като Чешката република, Белгия, Германия, Швеция, Нидерландия и Австрия). Източник: Евростат, „Статистически данни за свободните работни места“.

⁴ Проучване на недостига на работна ръка (2018 г., трето тримесечие).

⁵ Пак там.

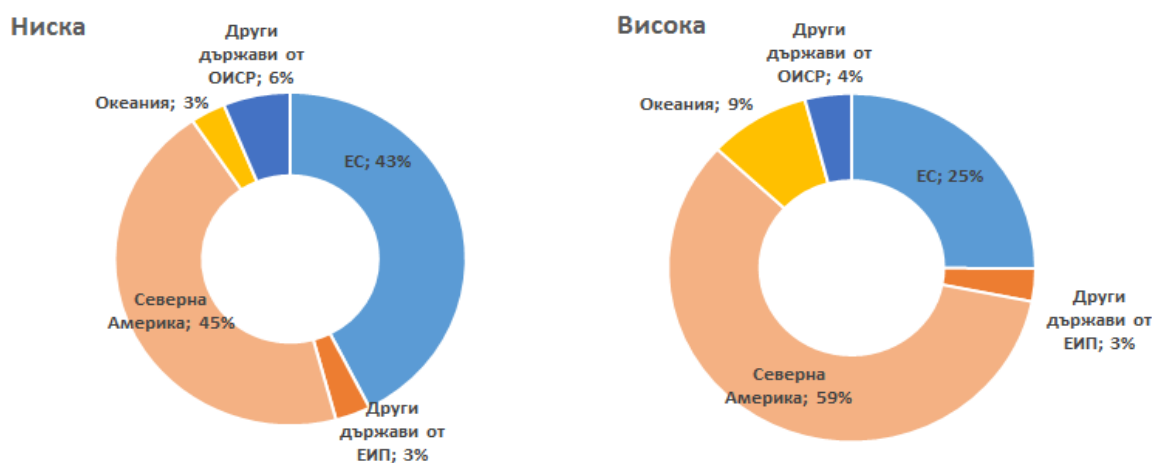
⁶ Според средния сценария на СЕРАМ (SSP2) за демографското поведение и миграцията, Европейска комисия (2018 г.), Съвместен изследователски център, Demographic and Human Capital Scenarios for the 21st Century: 2018 assessment for 201 countries, Wolfgang Lutz, Anne Goujon, Samir KC, Marcin Stonawski, Nikolaos Stilianakis.

⁷ Въпреки че увеличаването на участието на жените и по-възрастните работници може да забави този ефект, като цяло работната сила неизбежно ще намалее в дългосрочен план в ЕС и във всичките му държави членки. ESDE 2017, глава 3, Intergenerational fairness and solidarity today and challenges ahead, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8030&furtherPubs=yes>

Същевременно има вероятност търсенето на специфични умения да нарасне и да се променя в съответствие с промените, настъпващи в обществото и технологиите. Например очаква се търсенето на квалификации от високо равнище да надхвърли предлагането на работна ръка, тъй като за 43 % от работните места, които се очаква да бъдат създадени през периода до 2030 г., ще се изисква високо равнище на образование. Очаква се до 2030 г. броят на свободните работни места да бъде висок за професии като специалисти в областта на бизнеса и администрацията, но също и за професии, които традиционно се считат за изискващи средна квалификация, като например продавачи, чистачи и помощници⁸. Въпреки че за ЕС е приоритет да използва още по-добре съществуващите таланти и човешки капитал, по-специално чрез обучение и повишаване на квалификацията на местната работна ръка, една добре управлявана трудова миграция може да помогне за запълване на някои настоящи и бъдещи нужди на пазара на труда в ЕС.

Тази ситуация не е специфична за Европа. Към настоящия момент обаче ЕС не е в идеално положение, нито подходящо подготвен, за да привлече трудовите мигранти, от които се нуждае. Досега ЕС е бил по-малко конкурентоспособен в сравнение с останалите страни от ОИСР — най-очевидните конкуренти на ЕС по отношение на икономическия им профил — при привличане на работници, като е постигал доста по-ниски резултати от това, което е възможно, особено по отношение на привличането на висококвалифицирани мигранти. От всички мигранти, пребиваващи в държавите от ОИСР през периода 2015—2016 г., само 25 % от тези с високо равнище на образование са избрали дестинация в ЕС, а 75 % са избрали дестинация извън ЕС (основно САЩ, Канада, Австралия), вж. графика по-долу.

Разпределение на родените в чужбина постоянно пребиваващи лица с ниска степен на образование спрямо тези с висока степен на образование, по държави от ОИСР, 2015—2016 г., в %

Източник: База данни за имигрантите в държавите от ОИСР (DIOC), 2015—2016 г. Забележка: ЕС означава ЕС-28 без Хърватия поради липса на данни. За Исландия, Япония, Нова Зеландия и Турция данните са от DIOC за 2010—2011 г. За ЕС са включени само имигранти от трети държави.

⁸ Според прогнозите за 2018 г. на CEDEFOP до 2030 г. Те също така предоставят оценки по широки икономически сектори: трудовата заетост ще продължи да намалява в първичния сектор и ще остане в застой в производствения сектор, но ще се увеличи бързо в сектор „услуги за предприятията и други услуги“, умерено — в сектор „дистрибуция и транспорт“ и до известна степен в сектор „нетъргувани услуги“.

През последните няколко години само около 50 000 работници годишно са били приемани по схеми за висококвалифицирани работници (синя карта или национални схеми)⁹, което представлява 5 % от всички разрешения за работа. В относително изражение това е много по-малко от други държави от ОИСР, като САЩ, Канада, Австралия или Нова Зеландия. Понастоящем броят на гражданите на трети държави, допуснати в ЕС в рамките на схеми за висококвалифицирани работници, представлява около 0,01 % от общото население на ЕС, докато в Канада 150 000-те икономически мигранти, които пристигат всяка година, представляват около 0,4 % от общото население, а 120 000-те икономически мигранти, които пристигат в Австралия всяка година, представляват около 0,5 % от населението¹⁰ (в тези две държави повечето дългосрочни икономически мигранти се допускат по системи за „изразяване на интерес“) ¹¹. Това показва, че политиките на ЕС за законна миграция не са особено стратегически и проактивни, нито особено в съответствие с нуждите на пазара на труда.

Въпреки че държавите членки продължават да са компетентни по отношение на броя на трудовите мигранти, които желаят да приемат от трети държави, ЕС има единен пазар, поради което той следва да действа и като единен участник спрямо външния свят, за да реализира икономии от мащаба и по този начин да се конкурира по-успешно с други основни дестинации за привличане на квалифицирани работници, и особено на висококвалифицирани работници. В интерес на Европа следва да се направи повече на европейско равнище за подобряване на съответствието между търсенето и предлагането на работни места, признаване на чуждестранни квалификации и улесняване на трудовата мобилност на мигрантите в рамките на единния пазар.

В ЕС бяха въведени специални правила за привличане на висококвалифицирани мигранти. Ясно е обаче, че схемата за синя карта на ЕС от 2009 г. не успява да разгърне потенциала си на схема, обхващаща целия ЕС, за привличане на таланти и висококвалифицирани граждани на трети държави¹². Условието за приемане, договорени през 2009 г., са прекалено рестриктивни, директивата предвижда малка съгласуваност и хармонизация и, което е по-важно, мобилността в рамките на ЕС за притежателите на синя карта на ЕС е много ограничена. На практика не съществува единна схема за синя карта на ЕС, тъй като има множество национални схеми за висококвалифицирани работници, които съществуват едновременно със синята карта на ЕС и това създава разпокъсана уредба с множество различни приложими правила и процедури.

⁹ Този брой включва около 10 000 граждани на трети държави, приети по национални схеми в трите държави от ЕС, които не са обвързани от Директивата за синята карта (Дания, Ирландия и Обединеното кралство).

¹⁰ Източник: Информация от Европейския център за политическа стратегия „Към нова парадигма на законната трудова миграция“ (2018 г., *предстоящо публикуване*). За Канада: това се отнася в голямата част до чуждестранните работници, допускани чрез точкова система за квалифицирани мигранти; за Австралия: главно по точкова система или спонсориране от работодател. Тези цифри включват и съпътстващи членове на семейството.

¹¹ Тези модели за управление на трудовата миграция осигуряват предварителен подбор чрез създаване на група от предварително проверени желаещи да емигрират, което позволява по-добро съответствие между търсенето и предлагането на работни места. В рамките на ОИСР беше проведено проучване на тези схеми, в което също така бе направена оценка на това до каква степен те или някои от техните елементи могат да бъдат подходящи в контекста на ЕС.

¹² Според оценките през 2017 г. 25-те държави — членки на ЕС, в които се прилага Директивата за синята карта на ЕС, са издали около 11 500 сини карти (като първи разрешителни, т.е. без да се включват промените на статута на лица, които вече пребивават в ЕС), в сравнение с около 28 500 разрешения, издадени в рамките на националните схеми за висококвалифицирани работници. Като цяло броят на разрешенията, издадени на висококвалифицирани работници от държавите — членки на ЕС, остава ограничен.

Ето защо още преди повече от две години Комисията представи предложение — реформата на Директивата за синята карта на ЕС¹³ — за подобряване на правилата за привличане на висококвалифицирани мигранти. Общата цел е да се увеличи привлекателността на синята карта на ЕС, като се предвиди единна схема, обхващаща целия ЕС, с по-гъвкави условия за приемане, и като се подобрят и улеснят процедурите за приемане. По-специално, чрез предложението се засилва мобилността в рамките на ЕС, като се улесняват процедурите както за краткосрочната мобилност (кратки бизнес пътувания с продължителност до 90 дни между държавите членки), така и за дългосрочната мобилност; намалява се прагът на заплатите чрез създаване на гъвкав обхват, в рамките на който държавите членки могат да адаптират този праг спрямо условията на своите пазари на труда; и се предвиждат по-добри условия за наскоро дипломирани граждани на трети държави и работници от трети държави в областите с недостиг на работна сила. Освен това с предложението се засилват правата както на притежателите на синя карта (като се дава възможност за по-бърз достъп до статут на дългосрочно пребиваване, незабавен и по-гъвкав достъп до пазара на труда), така и на членовете на техните семейства (като се гарантира, че те могат да придружат притежателя на синя карта на ЕС), което следва да превърне ЕС в по-привлекателна дестинация за висококвалифицираните служители, от които се нуждае нашата икономика. Освен това съгласно новата схема за синя карта висококвалифицираните лица, ползващи се с международна закрила, също ще могат да кандидатстват за синя карта.

Междуетноституционалните преговори относно предложението за реформирана синя карта обаче в момента са в застой. Въпреки че Европейският парламент прие целите и подхода, заложен в предложението на Комисията, в Съвета позицията на държавите членки е разединена и досега не е било възможно да се постигне общо становище по начин, който би довел до значителна добавена стойност на настоящата незадоволителна рамка.

Комисията призовава Съвета бързо да постигне споразумение относно позиция, която да доведе до действителна добавена стойност в сравнение с настоящата синя карта, в съответствие с целите, определени в предложението на Комисията. Това ще позволи подновяване на преговорите с оглед постигане на амбициозно споразумение с Европейския парламент, за да се гарантира **приемането на предложението на Комисията за реформиране на Директивата за синята карта на ЕС преди изборите за Европейски парламент.**

2.2 Презаселване

Презаселването на граждани на трети държави или на лица без гражданство е важна хуманитарна възможност, която може да бъде предложена на разселени лица, нуждаещи се от международна закрила, за да им се разреши да влязат законно и безопасно в Европейския съюз. Тя е неразделна част от по-широката цел да се гарантира, че на нуждаещите се може да бъде предоставена защита чрез безопасни и законни канали вместо чрез предприемане на неразрешени и опасни пътувания. Тези безопасни и законни канали също подкопават бизнес модела на мрежите за контрабанда на хора и допринасят за намаляване на незаконната миграция. Презаселването е също така инструмент за международна солидарност и споделяне на отговорност с трети държави, в които са разселени голям брой лица, нуждаещи се от международна закрила.

Инициативите на ЕС за презаселване, предприети заедно с държавите членки през последните няколко години, дадоха добри резултати и допринесоха за укрепването

¹³ COM(2016) 378 final.

на партньорствата на Съюза и солидарността с трети държави. От 2015 г. насам програмите на ЕС за презаселване са спомогнали за осигуряването на подслон в ЕС на над 38 000 от най-уязвимите лица. Освен това държавите членки поеха най-големия досега ангажимент за презаселване чрез новата схема за презаселване, въведена на равнището на ЕС през септември 2017 г. Тя ще бъде от полза за над 50 000 души и ще бъде финансирана с 500 милиона евро от бюджета на ЕС. Първите осем месеца от прилагането на схемата показаха добри резултати, като над 13 200 лица вече са презаселени от приоритетни региони. Важно е политическите ангажименти на държавите членки да продължат, да се засилят и бързо да се превърнат в реалност.

Успоредно с това следва да се въведе структурирана рамка на ЕС за презаселване. Ето защо, като част от цялостната реформа на общата европейска система за убежище, през юли 2016 г. Комисията предложи Регламент относно рамка на Съюза за презаселване. Това за първи път ще създаде постоянна рамка за по-систематично обединяване на европейските усилия в областта на презаселването и за улесняване на изпълнението на ангажиментите за презаселване въз основа на общи стандарти. От съществено значение е бързото приключване на преговорите от Европейския парламент и Съвета, за да може този инструмент да бъде приет скоро.

Усилията в областта на презаселването могат да бъдат допълнително увеличени чрез разработването на други законни пътища за миграция. По-конкретно това може да стане чрез схеми за частно спонсориране, които да допълнят съществуващите безопасни канали за приемане в ЕС на лица, нуждаещи се от международна закрила, и да осигурят по-добра социална интеграция. Резултатите от проучване относно осъществимостта на такива схеми¹⁴ потвърждават, че те могат да допринесат за постигането на целта за насърчаване на безопасни и законни канали за прием, като в същото време активно ангажират гражданското общество и местните общности и по този начин увеличават общественото участие в областта на международната закрила и интеграцията. Освен това частното спонсориране има потенциала да улесни интегрирането на бенефициерите чрез осигуряване на допълнителни ресурси на индивидуално и общностно равнище.

Комисията ще обмисли начини, по които държавите членки да бъдат най-добре подпомагани при създаването и/или разширяването на схеми за частно спонсориране. Това може да бъде постигнато например чрез насърчаване на незадължителни мерки, като например програми за обучение, изграждане на капацитет, набори от инструменти и оперативни насоки, дейности за партньорско обучение и/или целеви възможности за финансиране.

- Комисията призовава държавите членки да увеличат усилията си за изпълнение на своите 50 000 ангажимента в рамките на **настоящата схема на ЕС за презаселване**.
- След значителния напредък, постигнат по време на тристранните обсъждания с Европейския парламент и Съвета, сега е необходимо тези обсъждания да бъдат приключени, а **Регламентът относно рамка на Съюза за презаселване следва да бъде приет бързо**.

¹⁴ Вж. Проучване на Европейската комисия относно осъществимостта и добавената стойност на схемите за спонсорство като възможен път към безопасните канали за прием в ЕС, включително презаселване (2018 г.).

2.3 Сътрудничество с трети държави

Законните пътища за миграция са също така важен елемент за засилване на сътрудничеството на ЕС с трети държави и те следва да допринесат за координиран, цялостен и структуриран подход към миграцията с цел максимално увеличаване на синергиите и прилагане на необходимите стимули и лостове. Чрез съвместните действия ЕС може да има по-силна позиция по отношение на трети държави в сътрудничеството в областта на управлението на миграцията. В съответствие с подхода на рамката за партньорство, разработен от ЕС през последните години, законната миграция следва да бъде напълно интегрирана във външното измерение на ЕС. Засиленото и съобразено с нуждите сътрудничество в областта на законната миграция, провеждано с трети държави на произход и транзитно преминаване на мигранти, ще допринесе за намаляване на незаконната миграция посредством предлагането на безопасни и законни алтернативи на лицата, които желаят да мигрират. То ще допринесе за преодоляване на недостига на пазарите на труда в някои сектори в държавите членки и ще бъде стимул за улесняване на сътрудничеството по въпроси като предотвратяването на незаконната миграция, обратното приемане и връщането на незаконни мигранти. Засилването на законните пътища за миграция също е важно допълнение към *Съобщението на Комисията за нов алианс между Африка и Европа за устойчиви инвестиции и работни места: издигане на нашето партньорство за инвестиции и работни места на по-високо равнище*¹⁵.

В този контекст през последните няколко години ЕС активно насърчава компонентите на законната миграция във външната политика в областта на миграцията, като допълва своя по-широк външен ангажимент и своя ангажимент за развитие. Това се отнася по-специално за африканските държави, но не само: първо, в контекста на съвместния план за действие от Валета¹⁶, а отскоро и чрез координиране на разработването от държавите членки на пилотни проекти с избрани африкански държави, за насърчаване на схеми за законна миграция с цел работа или стаж, с финансова подкрепа от страна на ЕС. Въпреки това в хода на този процес имаше предизвикателства главно поради нежеланието на държавите членки да прилагат изцяло договорената концепция и да стартират конкретни проекти.

Връзката между миграцията и политиките за мобилност, от една страна, и търговските политики, от друга страна, също е важна, особено в сектора на услугите, в който физически лица инвестират и предоставят услуги на територията на другата страна. Улесняването на тяхната мобилност е от ключово значение за постигането на значими търговски споразумения с трети държави в областта на услугите, основаващи се на реципрочност, където ЕС все повече има конкурентно предимство.

Комисията ще продължи да засилва полезните взаимодействия между тези различни политики, по-специално по отношение на доставчиците на услуги, като улеснява издаването на визи както за краткосрочно пребиваване, така и за дългосрочно пребиваване.

Комисията призовава държавите членки да се ангажират изцяло и да си сътрудничат в разработването на **пилотни проекти за законна миграция с конкретни африкански държави**, както и с други трети държави, така че първите проекти да могат да започнат до края на годината. Комисията ще продължи да подкрепя държавите членки в това начинание чрез финансиране и практическа координация като важен стимул за сътрудничество в цялостното управление на миграцията, включително в областта на връщането и обратното приемане.

¹⁵ COM(2018) 643 final.

¹⁶ https://www.consilium.europa.eu/media/21839/action_plan_en.pdf

2.4 Интеграция

Накрая, по-добро управление на миграцията може да бъде постигнато само ако ЕС и неговите държави членки продължат да полагат усилия за интеграцията на гражданите на трети страни, пребиваващи законно в ЕС, като ангажират всички съответни равнища на управление и гражданското общество. В предложената многогодишна финансова рамка Комисията цели да увеличи финансовата подкрепа за мерки за интеграция и да засили участието на редица заинтересовани страни, включително на икономически и социални участници на всички равнища.

Въпреки че отговорността за интеграцията се пада на първо място на държавите членки, в плана за действие относно интеграцията от 2016 г. ЕС включи мерки за подпомагане на държавите членки при по-нататъшното разработване и прилагане на ефективни действия във всички съответни области на политиката с цел подобряване на интеграцията¹⁷. Изпълнението на плана за действие на ЕС относно интеграцията вече даде резултати в много области. Така например, Комисията стартира конкретни инициативи за насърчаване на интеграцията на пазара на труда с участието на работодателите, икономическите и социалните партньори.

По-специално, през май 2017 г. Комисията стартира инициативата „Работодатели в подкрепа на интеграцията“, чиято цел е да подкрепи усилията на работодателите, насочени към насърчаване на интеграцията на граждани на трети държави на пазара на труда¹⁸. Комисията създаде също така европейско партньорство за интеграция със социалните и икономическите партньори на европейско равнище, за да работи по-тясно заедно с тях за насърчаване на по-бързото и по-ефективно интегриране на бежанците на европейския пазар на труда¹⁹. Освен това се предоставя по-голяма подкрепа за местните и регионалните органи, по-конкретно по линия на партньорството по Програмата за градовете относно приобщаването на мигрантите и бежанците. В този контекст през април тази година бе даден старт на успешен пилотен проект за Градска академия по въпросите на интеграцията, в която да се обучават местни специалисти по редица интеграционни аспекти и политики на местно равнище. И накрая, наскоро бе предоставена допълнителна финансова подкрепа за по-нататъшно подпомагане на конкретни действия от страна на държавите членки в тази област. Комисията също така постави началото на инструмент за профил на уменията²⁰, който да подпомага държавите членки в ранното съставяне на профил на уменията и квалификациите на гражданите на държави извън ЕС, което помага за идентифицирането на конкретните нужди на хората от интеграция на пазара на труда и за опростяване на процеса на намиране на съответствия между търсещите работа и свободните работни места.

Интеграцията продължава да бъде от решаващо значение за осигуряване на социално сближаване и икономически резултати чрез насърчаване и спазване на основните ценности на ЕС и чрез избягване на ситуации, в които уменията и компетентностите се разхищават или използват в недостатъчна степен. В това отношение премахването на сегашната разлика в трудовата заетост между гражданите на трети държави и гражданите на ЕС би могло да подобри бюджетното салдо в няколко държави членки²¹.

¹⁷ COM(2016) 377 final.

¹⁸ https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/european-dialogue-skills-and-migration/integration-pact_en

¹⁹ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/e-library/documents/policies/legal-migration/integration/docs/20171220_european_partnership_for_integration_bg.pdf

²⁰ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

²¹ Преглед на тенденциите в областта на международната миграция, ОИСП (2013 г.).

Комисията призовава държавите членки да **продължат да инвестират в политики за интеграция**, насочени към всички законно пребиваващи мигранти, с подобрена, по-добре насочена и по-координирана **финансова подкрепа от страна на ЕС**, както е предложено в следващата многогодишна финансова рамка, която трябва да бъде приета бързо, и с участието на всички заинтересовани страни на всички равнища, включително икономическите и социалните партньори.

3. СЛЕДВАЩИ СЪПКИ

Всеобхватният подход към миграцията е от съществено значение за замяната на нередовните и опасни пътища със законни, организирани и безопасни канали за нуждаещите се от закрила и привлекателни и ефикасни канали за лицата, които от които се нуждаем на нашите пазари на труда. ЕС трябва да действа бързо, ефективно и колективно, за да превърне това в реалност. Комисията е поела ангажимент да изпълни изцяло своята част от прилагането на този всеобхватен подход.

Комисията призовава по-специално Съвета и държавите членки да постигнат резултати по трите ключови елемента за подобряване на законните пътища за миграция в краткосрочен план:

- да постигнат съгласие по позиция, която да доведе до изграждане на привлекателна и ефикасна схема за синя карта на ЕС;
- да изпълнят своите 50 000 ангажимента за презаселване и да се договорят относно рамката на Съюза за презаселване;
- бързо да разработят и стартират пилотни проекти за законна миграция с държави от Африка и други партньорски държави, които показват ангажимент за партньорство в областта на управлението на миграцията, включително във връзка с обратното приемане на незаконни мигранти.

Освен това Комисията призовава Европейския парламент и Съвета да приемат преработената Директива за синята карта и рамката на Съюза за презаселване преди изборите за Европейски парламент през 2019 г.

В бъдеще работата трябва да продължи и в областта на цялостното модернизиране и адаптиране на политиката на ЕС за законната миграция спрямо настоящите и бъдещите нужди на Европейския съюз. За тази цел Комисията ще започне процес на консултации на високо равнище с всички заинтересовани страни въз основа на резултатите от проверката за пригодност.